

Който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея

„Който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея“ – този цитат е от библейската притча от Осма глава на *Евангелие от Йоан*. В тази притча Исус поставя закона на съвестта и прошката над закона на традицията – спасява жена, уловена в прелюбодейство, от убийство с камъни. Исус не спори със самата традиция. Той призовава хората да чуят гласа на съвестта си – да съдят само ако са безгрешни. А безгрешни хора няма. Самият Исус също не осъжда грешницата, но я призовава да разбере греха си и да не го повтаря.

Напълно съм съгласна и приемам тази библейска истина. Не можеш да съдиш другите за това, което си вършил и ти самият. Обратното е лицемерие – искаш от другите да бъдат честни, да постъпват винаги правилно, а ти самият да не виждаш грешките и недостатъците си.

В конкретната притча ситуацията я създават опонентите на Исус – книжниците и фарисеите, които искат да разобличат Спасителя, че пренебрегва Стария завет и законите на Моисей. Искат да имат с какво да го обвиняват, но получават доказателство за силата на прошката и милосърдието. Като се обръща към съвестта на хората, той ги кара да преценят най-напред себе си, а след това греха на жената. Така предотвратява смърт и насилие и събужда у хората доброто.

Тези истини не са изгубили своята валидност и в нашето съвремие. Колко лесно и прибързано сме в състояние да осъдим някого днес! В ежедневието си много хора лесно слагат етикети, за да осъдят, да наранят и да обидят някого. Сигурно, ако си спомним тази истина за Христовата притча, ще се сетим, че вършим много по-сериозни прегрешения, без да си ги признаваме. Особено брутално е това в съвременните социални мрежи- да съдиш някого, да „хейтиш“ с ясното съзнание, че искаш да нараниш! По идеите за прошката, любовта и милосърдието от Новия завет това само носи още по-голямо зло.

Не осъждане, а разбиране е необходимо на всеки. Който е грешил, знае това много добре. Няма безгрешни хора, затова в момент на грешка искаме някой да ни разбере и да ни прости. Тогава е много по-сигурно, че няма да повторим пропуската си. Ще си научим урока.

Има обаче хора, които в никакъв случай не желаят да осъзнаят грешките си. Те са убедени, че винаги и навсякъде са прави. Съвестта им не проговаря, за да подсказе, че, преди да съдят, трябва да видят най-напред себе си. Точно с това е свързана библейската мисъл: „А защо гледаш

сламката в окоето на брата си, пък гредата в своето око не усещаш?“ (Матей 7:3).

Като цяло Новият завет с поученията на Исус Христос е особено ценен за съвременния човек с идеята за любовта между хората. Когато не се съдим, а се разбираме и си прощаваме, отхвърляме тъмнината и злото. Разбираме защо и Исус казва: „Аз съм светлината на света; който Ме последва, той не ще ходи в мрака, а ще има светлината на живота.“

Дария Тонева, VIII клас
ПЕГ „Д-р Иван Богоров“
Димитровград

Публикувано в сп. „Южно утро“, 2024г